

Sygn. akt VI U 2616/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: D. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 24 lipca 2013 r. i 31 stycznia 2014 r., znak: (...)

w sprawie: D. R.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

- 1) zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu D. R. prawo do emerytury od dnia (...)
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.07.2013 r. oraz z dnia 31.01.2014 r. wydaną w toku postępowania przed Sadem Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił przyznania ubezpieczonemu D. R. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż ubezpieczony nie udokumentował wymaganego 15 letniego okresu pracy w szczególnych warunkach. Ostatecznie ZUS uwzględnił ubezpieczonemu żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony złożył odwołanie od powyższych decyzji, wnosząc o ich zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony D. R. (ur. (...)), dnia 8.07. 2013 roku złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Organ rentowy ostatecznie, w toku procesu, uznał za udokumentowany staż ubezpieczeniowy na dzień 1 stycznia 1999 roku w

wymiarze 28 lat, 10 miesięcy i 21 dni. Organ rentowy uznał ubezpieczonemu 26lat 11 miesięcy i 4 dni pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony nie jest członkiem OFE.

- okoliczności bezsporne

Ubezpieczony D. R. pracował w Zakładach (...) w J. jako pracownik fizyczny i dowiedział się, że są poszukiwani pracownicy w Fabryce (...) w P.. Uprawnienia do kierowania ciągnikiem ubezpieczony nabył w 1968 r. 9.10.1972 r. ubezpieczony został zatrudniony w tej fabryce jako pracownik transportu-kierowca. Przez cały okres zatrudnienia do 17.04.1992 r. pracował stale i w pełnym wymiarze, co najmniej 8 godzin dziennie jako kierowca ciągnika. Ciągnikiem woził złom, drewno, materiał typu piasek i kamień oraz wywoził szlakę i gotowe odlewy do I. i doM.. Przełożeni kazali mu przeładowywać odlewy wykonane w odlewni na ciągnik i dlatego w świadectwie pracy ubezpieczonego jako ostatnie stanowisko pracy ujęto pracę pracownika pomocy odlewni. Zasadniczą pracą ubezpieczonego była praca traktorzysty. W legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego zawarto informacje, że pracował jako pracownik transportu a adnotacja ta wynikała z faktu, że ubezpieczony pracował jako kierowca podlegający pod dział transportu. Ubezpieczony nie korzystał z urlopów bezpłatnych. Razem z ubezpieczonym pracowali w spornym okresie świadkowie H. M. i B. R.

dowód : świadectwo pracy, kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej w aktach rentowych, zeznania świadków H. M.-bezpośredni przełożony ubezpieczonego i B. R., zeznania ubezpieczonego – zapis protokołu rozprawy płyta k.42 verte.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów w aktach osobowych i rentowych powoda, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz zeznań świadków H. M. i B. R., którzy pracowali w spornym okresie razem z powodem oraz zeznań ubezpieczonego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków i powoda, bowiem były one spójne, logiczne, uzupełniały się wzajemnie, znajdowały też potwierdzenie w zebranych w sprawie dowodach z dokumentów a ponadto świadkowie, co istotne, pracując charakterze bezpośrednio z ubezpieczonym(H. M.-bezpośredni przełożony ubezpieczonego) opisali jego pracę na podstawie własnych obserwacji. Zeznania świadków były jasne, logiczne, korespondowały ze sobą oraz z zeznaniami ubezpieczonego. Świadkowie nie mieli żadnego interesu w zeznawaniu nieprawdy, są osobami obcymi dla ubezpieczonego. Dokładnie określili oni charakter pracy wykonywanej przez odwołującego się, wskazali, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował on jako kierowca ciągnika. Potwierdzili zatem prawdziwość zeznań ubezpieczonego.

Sąd dokonał oceny omówionego wyżej stanu faktycznego w kontekście przepisów art. 184 i 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, nr 153, poz.1227 ze zm.) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 z 1983 r., poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z treścią art. 184. ust 1 w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (czyli 25 lat dla mężczyzn).

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (art. 184 ust 2).

Zgodnie z treścią art. 32 ust 1 cytowanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym

charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym, niż określony w art. 27 pkt 1 ustawy, czyli w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w cytowanym wyżej przepisie, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Z kolei przepisy w/w rozporządzenia wykonawczego mają zastosowanie do wszystkich pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z § 2 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, a okresy te stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Niemniej jednak należy wskazać, iż w przypadku, gdy zainteresowany wykaże, że nie może przedstawić zaświadczeń potwierdzających okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach z przyczyn od siebie niezależnych, art. 472 i 473 k.p.c. umożliwiają ustalenie tych okoliczności w drodze postępowania odwoławczego przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z w/w artykułami w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych każdy fakt mający wpływ na prawo do świadczenia lub jego wysokość może być dowodzony wszelkimi środkami, które sąd uzna za pożądane, a ich dopuszczenie za celowe. Sąd nie jest związany środkami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organem rentowym.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na stwierdzenie, iż ubezpieczony w okresie od 9.10.1972 r. do 17.04.1992 r. w Fabryce (...) w P. pracował jako kierowca ciągnika - tj. wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu cytowanego przepisu art. 184 ust 1 w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz w/w rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wykonywana przez niego praca wymieniona jest w wykazie „A” w dziale VIII poz. 3 (prace kierowców ciągników, kombajnów lub pojazdów gąsienicowych), w/w rozporządzenia i jest pracą o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości.

W świetle zebranych dowodów uznać należało, że ubezpieczony udowodnił ponad 15 – letni okres pracy w warunkach szczególnych jako kierowca samochodu ciężarowego.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że ubezpieczony ma wymagany łączny ponad 15 letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych, uprawniający do przyznania prawa do wcześniejszej emerytury na mocy cytowanego art. 32 w zw. z art. 184 w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Zaliczenie wymienionego wyżej okresu spowodowało, że odwołujący spełnia warunki konieczne do przyznania emerytury określone w cytowanych wyżej przepisach ustawy i rozporządzenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych od dnia 1.07.2013 r., jak w pkt. 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z przepisem art. 118 ust. 1a ustawy emerytalno- rentowej FUS z urzędu orzekł w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Zdaniem Sądu Okręgowego, w okolicznościach przedmiotowej sprawy brak było podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego, pomimo uwzględnienia odwołania ubezpieczonego. Ubezpieczony za sporny okres zatrudnienia nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Mając na uwadze sformalizowany przebieg postępowania przed organem rentowym jak również występujące ograniczenia

dowodowe, do przyznania ubezpieczonemu prawa do żadanego świadczenia konieczne było więc przeprowadzenie postępowania dowodowego na okoliczność świadczenia przez odwołującego zatrudnienia w warunkach szczególnych.

SSO Ewa Milczarek